

MVCRX08JV76M
prvotní identifikátor

KOMISE PRO ROZHODOVÁNÍ VE VĚCECH POBYTU CIZINCŮ
náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4

Č. j. MV-64205-4/SO-2025

Praha 26. 5. 2025
Počet listů/stran: 5/9

Žadatelka:

Paní

RUDNYK Liliia

nar. 29. 1. 1989

státní příslušnost: Ukrajina

bytem: Wladyslawa IV 6/2, Zielona Góra, 65229, Polsko

prostřednictvím Velvyslanectví České republiky v Drážďanech

INFORMACE O NOVÉM POSOUZENÍ
důvodů neudělení dlouhodobého víza
za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále „Komise“), jako věcně příslušný správní orgán podle § 170a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 326/1999 Sb.“), posoudila **podle § 180e odst. 7 věty druhé zákona č. 326/1999 Sb.** žádost paní **RUDNYK Liliia**, nar. 29. 1. 1989, státní příslušnost Ukrajina (dále „žadatelka“), o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná (dále „žádost“), podanou proti informaci Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále „Ministerstvo“), č. j. OAM-12329-4/DV-2024 ze dne 28. 2. 2025 (dále „Informace“), takto:

žádosti se nevyhovuje, neboť je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.

ODŮVODNĚNÍ

I. Podání žádosti, provedení pohovoru a skutkové okolnosti

Žádost o udělení dlouhodobého víza č. DRES202411210002 za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná byla podána dne 21. 11. 2024 na Velvyslanectví České republiky v Drážďanech (dále „zastupitelský úřad“), kde byl s žadatelkou téhož dne proveden pohovor. Žadatelka dále předložila doklad o platném dlouhodobém pobytovém oprávnění na území Polska.

Z žádosti (viz položka 28) a k ní doložených náležitostí vyplynulo, že žadatelka žádá o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná (dále „podnikání“). V daném směru je třeba poukázat na předložený doklad potvrzující účel pobytu na území České republiky (dále „území“), tj. výpis z živnostenského rejstříku ze dne 8. 8. 2024, který byl vystaven Úřadem městské části Praha 4, odborem živnostenským,

pod č. j. P4386893/24/OŽ/PAR. Předmětem podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, s uvedením několika oborů činnosti. Sídlo subjektu se nachází na adrese V Štíhlách 1311/3, 142 00 Praha 4 - Krč. Živnost nemá zaregistrovanou žádnou provozovnu.

Z pohovoru, který byl proveden s žadatelkou na zastupitelském úřadě vyplývá, že získala na univerzitě na Ukrajině magisterský titul v oboru ekonomie, a následně pracovala jako účetní pro soukromé firmy. Od roku 2019 žila v Polsku a pracovala pro společnost, která provozovala internetový obchod jako vedoucí pracovní skupiny. Nyní chce žít a pracovat v České republice, v čemž vidí příležitost ke změně a k osobnímu růstu. Žadatelka uvedla, že v České republice chce zůstat dlouhodobě a působit jako osoba samostatně výdělečně činná. Plánuje, že bude pracovat jako pomocnice v domácnostech, hospodyně a uklízečka, a bude provádět práce pro své zákazníky dle jejich potřeby. Sdělila, že má zatím jediného zákazníka, se kterým je domluvena, že se bude starat o jeho domácnost a zároveň o psa (smlouva o tomto ujednání doložena nebyla). Jiné klienty zatím nemá. Zákazníky bude shánět prostřednictvím známých, na základě doporučení, a také prostřednictvím internetu, kde je poptávka po těchto činnostech. Se svými zákazníky uzavře smlouvu o poskytování služeb, za které bude účtovat 200 CZK za hodinu práce. Má již kontakt na účetního, který by jí pomohl se zpracováním účetnictví a daňového přiznání. Dále žadatelka uvedla, že by si ráda nechala uznat své ukrajinské vzdělání a vykonávala práci, která bude bližší jejímu ekonomickému vzdělání. Zmínila rovněž, že by se mohla v České republice dále vzdělávat, a do budoucna chce využít svůj potenciál. Pobyt na území České republiky bude financovat z úspor, které má uložené na účtu v polské bance.

O pohovoru byl sepsán záznam v českém jazyce, který je součástí správního spisu. Žadatelka svým podpisem stvrdila správnost obsahu záznamu a souhlasila s ním.

II. Rozhodnutí Ministerstva

Ministerstvo dospělo k závěru, že se i přes provedení pohovoru a vyhodnocení předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti týkající se deklarovaného účelu pobytu žadatelky na území, čímž je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.

Tento závěr Ministerstvo žadatelce sdělilo Informací, kterou si žadatelka převzala dne 14. 3. 2025.

Ministerstvo v kontextu výše uvedených zjištění konstatuje, že neshledává v případě žadatelky opodstatněný důvod pro udělení dlouhodobého víza. Z pohovoru uskutečněného s žadatelkou při podání žádosti vyplynuly skutečnosti, na základě kterých vznikly pochybnosti o připravenosti a realizaci jejího podnikatelského záměru na území, který je tak neprokazatelný. Z vyjádření žadatelky v rámci pohovoru je zřejmé, že do podání žádosti o vízum na území byla zaměstnána v Polsku, a relevantně neosvětlila, proč chce začít podnikat na území, a to ve zcela jiném oboru činnosti, než kterému se věnovala doposud, a navíc ve formě závislé činnosti. Žadatelka pouze velmi obecně sdělila, že se jedná o výzvu a příležitost k osobnímu růstu, avšak vůbec nespecifikovala, v čem osobní růst a výzvu spatřuje, když se jedná o činnost pomocnice v domácnosti. Neuvedla, z jakého důvodu je pro ni podstatné podnikat právě na území, ani zda si provedla alespoň předběžný průzkum trhu, a byla tak seznámena s možnostmi případné realizace svých zakázek, ani neznamenala jména konkrétních osob, se kterými případně jednala či plánuje jednat za účelem nabízení svých služeb. Součástí žádosti není ani jediný podpůrný dokument, který by prokazoval, že o žadatelčiny služby by měl mít konkrétní subjekt na území zájem. Žadatelka se pouze domnívá, že nalezne uplatnění v deklarované oblasti, aniž by si ověřila reálné možnosti u odběratelů úklidových služeb, které hodlá nabízet. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že realizace jejího podnikatelského záměru se upíná až k příjezdu na území. Ohledně své

podnikatelské činnosti neuvedla žadatelka žádné bližší informace. Navíc v pohovoru sdělila, že do budoucna nechce vykonávat pouze práci hospodyně, ale chce využít svůj potenciál. Jakým způsobem a jaké jsou její další plány však žadatelka nezmínila. V neposlední řadě nutno podotknout, že dotyčná v rámci pohovoru uvedla, že je dohodnuta s jedním zákazníkem, kterému bude služby v domácnosti poskytovat, ale jiné klienty zatím nemá. Ministerstvo dodává, že dotyčná nepředložila žádné dokumenty prokazující její tvrzení a přípravu svého živnostenského podnikání na území. Podnikatelský plán žadatelky je stále pouze v rovině plánování. Nadto Ministerstvo dodává, že i kdyby vzal v potaz, že žadatelka bude vykonávat činnost pro jediný dohodnutý subjekt, není v případě živnostenské činnosti žadatelky naplněn obchodně závazkový vztah, jehož znakem je mimo jiné četnost existujících obchodně závazkových vztahů, tzn., že obchodně závazkový vztah mezi žadatelkou coby OSVČ a nejmenovaným zákazníkem je pouze jedním z mnoha dalších smluvních vztahů. Ministerstvo je tudíž toho názoru, že v daném případě by se mohlo jednat o snahu nelegálního zaměstnávání formou zastření faktického pracovněprávního vztahu jinou smlouvou. Jednalo by se tak o obcházení zákona o pobytu cizinců, tedy vyhnutí se procesu získání zaměstnanecké karty ve smyslu § 42g zákona č. 326/1999 Sb. Navíc nutno podotknout, že žadatelka v pohovoru ani přesně nesdělila, o který subjekt se jedná.

Ministerstvo tudíž dospělo k závěru, že se v tomto konkrétním případě i přes provedení pohovoru a vyhodnocení předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti o dlouhodobé vízum, konkrétně údaje týkající se deklarovaného účelu pobytu žadatelky na území.

III. Žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza

Dne 27. 3. 2025 byla Ministerstvu doručena žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.

Žadatelka v žádosti shrnuje dosavadní průběh řízení a konstatuje, že před pohovorem v Drážďanech dodala všechny požadované dokumenty a také během pohovoru pravdivě odpovídala na všechny otázky. Žadatelka se domnívá, že výsledné zamítavé rozhodnutí bylo učiněno díky nekorektní interpretaci jejích plánů a její životní situace, ke které došlo na základě jejího pohovoru. Až z Informace o neudělení dlouhodobého víza se dozvěděla, že Ministerstvo došlo k názoru, že by se v jejím případě mohlo jednat o snahu o nelegální zaměstnávání formou zastření pracovněprávního vztahu jinou formou. Bohužel tuto informaci získala až z Informace a nemohla proto na ni při pohovoru reagovat a věc vysvětlit.

K výtce, že nemá pro svou budoucí činnost v Česku nahlášenou provozovnu žadatelka uvádí, že ke své plánované činnosti, totiž úklidu v domácnostech, provozovnu nepotřebuje a jako sídlo jejího podnikání má byt, kde v současnosti bydlí její matka a bratr (oba občané ČR). Tato adresa je uvedena na dokladu o zajištění ubytování a také na výpisu z živnostenského rejstříku, které předložila Ministerstvu.

Žadatelka od roku 2019 žila a pracovala v Polsku pro společnost, která balila cukrovinky. V posledních třech měsících pracovala pro internetový obchod. V Polsku byla pracovně spokojená, ale hlavním důvodem, proč se chtěla přestěhovat do Česka, bylo, že se v Polsku cítila sama a chtěla se přestěhovat do země, kde žije její matka Světlana Vasylyková a její mladší bratr Vladislav Vasylyk. Její matka žije v Česku od roku 2008, a v červnu 2022 získala české občanství. Její mladší bratr v Česku už chodil do školy a cítí se už dávno jako Čech a od roku 2022 má rovněž české občanství. Při pohovoru o těchto věcech nemluvila, protože pohovor byl pouze o jejích pracovních záměrech.

Její plán je v České republice začít pracovat ve stejném oboru jako její matka, tj. v úklidu domácností. Jak uvedla při svém pohovoru, myslí si, že se nejprve musí naučit jazyk, aby si mohla nostrifikovat svůj diplom a mohla začít pracovat ve svém oboru ve financích nebo účetnictví.

Od své matky ví, že o kvalitní úklidové práce je v České republice velký zájem a nebude mít problém takovou práci získat. Ale bez víza a schopnosti začít prakticky okamžitě není dost dobře možné získat jakýkoli kontrakt. Nikdo není ochoten na ní čekat, zvláště když ani není jasné, jestli a kdy vízum dostane. Proto nemohla doložit, že už takové kontrakty má, a tím méně, že takových kontraktů má více. Při pohovoru se snažila vysvětlit, že práci si bude hledat přes místní kontakty (měla na mysli především svou matku). Stejně jako její matka plánuje samostatně pracovat a platit v České republice daně. V žádném případě nemá zájem o jakékoli nelegální zaměstnávání a obcházení zákona o pobytu cizinců.

Při pohovoru v Drážďanech padla otázka, jestli má už konkrétního zákazníka. Od matky věděla o rodině, která hledá někoho na úklid a na hlídání psa, a kde by mohla začít prakticky okamžitě. Proto to zmínila jako příklad.

Žadatelka se domnívá, že její motivace je srozumitelná, být blíže s rodinou, a že její plány jsou transparentní a snadno uskutečnitelné.

Děkuje za nové posouzení těchto důvodů. Z pochopitelných důvodů o toto vízum velice stojí. Žadatelka prosí o zaslání odpovědi na adresu její matky nebo na její polskou adresu.

IV. Postoupení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza Komisi

Ministerstvo neshledalo důvod pro postup podle § 180e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., tj. pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí, resp. pro udělení dlouhodobého víza. Proto dne 14. 4. 2025 postoupilo žádost včetně správního spisu Komisi.

V. Hodnocení a argumentace Komise

a. Obecná východiska

Podle § 180e odst. 7 věty druhé zákona č. 326/1999 Sb. Komise posuzuje soulad důvodů neudělení dlouhodobého víza s důvody uvedenými v § 56 zákona č. 326/1999 Sb.

Komise předně uvádí, že dlouhodobé vízum lze udělit cizinci, který hodlá na území pobývat déle než tři měsíce, a uděluje se s dobou platnosti a dobou pobytu na území nejdéle na 1 rok (viz § 30 odst. 1, odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.), za předpokladu splnění dalších zákonných náležitostí.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. se dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit. Údajem v žádosti je mimo jiné též údaj o účelu pobytu, kterým je v daném případě podnikání žadatelky jako OSVČ.

Na udělení dlouhodobého víza neexistuje právní nárok, což explicitně stanoví § 51 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., a je věcí diskreční pravomoci České republiky, resp. jejích orgánů a jejich správní praxe, komu a za jakých podmínek dlouhodobé vízum udělí. Absence nároku na udělení dlouhodobého víza pak vyplývá též z ustálené judikatury Ústavního soudu (srov. například nálezy Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 2909/09 ze dne 18. března 2010; sp. zn. III. ÚS 2819/10 ze dne 5. ledna 2011; sp. zn. II. ÚS 33/11 ze dne 21. dubna 2011; sp. zn. Pl. ÚS 23/11 ze dne 24. dubna 2012, body 23 až 30; nebo usnesení, sp. zn. I. ÚS 1400/12 ze dne 13. února 2013). Závěry týkající se absence nároku na udělení dlouhodobého víza pak v nedávné době opětovně potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku, č. j. 4 Azs 15/2022-44 ze dne 31. 5. 2023.

b. Účel pobytu podnikání - OSVČ a jeho plnění

Obecně je třeba podotknout, že pro udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání - OSVČ nepostačí pouhé splnění obligatorních požadavků daných zákonem, Ministerstvo musí po individuálním posouzení konkrétního případu vyloučit též přítomnost důvodů pro neudělení dlouhodobého víza uvedených v § 56 zákona č. 326/1999 Sb.

K tomu Komise doplňuje, že v rámci řízení o žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání je povinné provedení pohovoru se žadatelem o toto vízum na zastupitelském úřadu ve smyslu § 57 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., který je standardizovaným postupem vedeným za účelem zjištění bližších skutečností týkajících se uváděného účelu pobytu a žadateli je při něm ponechán dostatečný prostor pro vyjádření. O provedeném pohovoru zastupitelský úřad sepíše záznam, který obsahuje zejména údaje umožňující identifikaci žadatele, vyličení průběhu pohovoru, datum, jméno a příjmení nebo služební číslo a podpis osoby provádějící pohovor a podpis žadatele.

Záznam z pohovoru je následně dán k podpisu žadateli, který má možnost si záznam přečíst a požádat o jeho doplnění či úpravu. Pokud žadatel se záznamem souhlasí, stvrdí jeho pravdivost svým podpisem. V opačném případě může odmítnout záznam z pohovoru podepsat a uvést důvody, proč nechce potvrdit jeho pravdivost. Kladené otázky v zásadě směřují k účelu pobytu a jejich kontext je ovlivněn zejména obsahem údajů uvedených v žádosti a v příložených náležitostech a tvrzenými skutečnostmi. Komise údaje uvedené v záznamu z pohovoru považuje za pravdivé a správné a pokládá je za zásadní zdroj informací sloužící k ověření deklarovaného účelu pobytu. Je proto především v zájmu samotné žadatelky, aby informace, které při pohovoru sdělí a které jsou následně využity pro individuální posouzení její žádosti o udělení dlouhodobého víza, byly co nejpřesnější a nejúplnější.

Komise v této souvislosti poukazuje též na skutečnost, že řízení zahajované na žádost, je ovládáno zásadou dispoziční, jejíž podstatou je svěření iniciativy účastníkům řízení, kteří mají povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto podložit relevantními důkazy, pokud chtějí být v řízení úspěšní. Na účastnících řízení proto je, aby správním orgánům poskytli veškeré informace, které považují za důležité. Obdobný názor je uveden i v rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 9 Azs 12/2015-38 ze dne 12. 3. 2015, v němž je uvedeno: „řízení zahajovaná na návrh, tedy i řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, nejsou ovládána zásadou vyšetřovací a koncentrace řízení je v nich namístě. Je zejména v zájmu žadatele (zde stěžovatele), aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné podklady. Pokud tak stěžovatel neučinil, je současná situace důsledkem pouze jeho nečinnosti; správní orgány při zjišťování skutkového stavu nepochybily, neboť musely vycházet z podkladů, které měly k dispozici.“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 2 Azs 115/2017-45 ze dne 17. 8. 2017, vyplývá, že: „Vyšetřovací povinnost správního orgánu není bezbřehá. Své meze nalézá zejména v konfrontaci se zásadou hospodárnosti řízení. Nehospodárným, ba až absurdním, by se ostatně jevil vůči správnímu orgánu požadavek na iniciativní vyhledávání a prokazování skutečností, o kterých by z povahy věci měl spíše mít povědomí účastník řízení a jejichž uplatnění by jemu bylo zjevně ku prospěchu.“

Podle § 2 zákona č. 455/1991 Sb. je živností soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem. Samostatnost přitom bývá vymezována jako schopnost či možnost podnikatele rozhodovat o všech organizačních a technických podmínkách výkonu dané činnosti, tedy zejména o tom, v jaké době a jakou dobu bude činnost realizována, na jakém místě a ve vztahu k jaké cílové skupině zákazníků.

Podle § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.

Pokud jde o posuzování žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání OSVČ, je ověřováno nejen formální naplnění doloženého účelu pobytu, tj. v daném případě předložení výpisu z živnostenského rejstříku, jako dokladu potvrzujícího účel pobytu na území, ale také předpoklady pro to, aby byl deklarovaný účel ze strany žadatele též reálně plněn, tj. materiální znak podnikání. Komise v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 7 As 82/2011 ze dne 27. 12. 2011, z něhož vyplývá, že „*účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon č. 326/1999 Sb. stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

V souvislosti s otázkou rozsahu zjišťování stavu věci, pokud jde o deklarovaný účel pobytu, odkazuje Komise na usnesení Ústavního soudu, sp. zn. I. ÚS 829/18, v němž se Ústavní soud vyjádřil k postupu při zjišťování stavu věci a odůvodnění informace o novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza potažmo informace o důvodech neudělení dlouhodobého víza, kdy podotkl, že „*...rozhodovacímu procesu ve věcech udělení víza je vlastní jistá míra abstrakce a obecnosti, neboť mnohdy je třeba vycházet z určitých předpokladů, a nikoli objektivně zjiřitelných skutečností. Požadavek na obstarání vyčerpávajících, přesných a podrobných podkladů by totiž ve svém důsledku vedl k popření smyslu rozhodování o udělení víza. Zamýšlené jednání cizinců totiž nelze dopředu naprosto jednoznačně identifikovat a kvalifikovat. I dostatečně podložené obavy či nejasnosti mohou být důvodem způsobilým k neudělení víza, resp. k zamítnutí žádosti o nové posouzení (viz např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1149/13 ze dne 13. 6. 2013).*“ V případě dlouhodobých víz tedy správní orgány ověřují ve své podstatě budoucí plnění deklarovaného účelu; nemohou tedy vycházet z aktuálního stavu, nýbrž na základě aktuálního stavu musí predikovat, zda v budoucnu bude skutečně účel dlouhodobého víza plněn či nikoliv.

Dále pak Komise podotýká, že § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., resp. jeho třetí alternativa, která byla aplikována na daný případ, tj. že se nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti, představuje odchylku od obecně platné zásady materiální pravdy a zakotvuje důkazní břemeno žadatele vztahující se k údajům uváděným v jeho žádosti, jak vyplývá např. z rozsudku Krajského soudu v Praze, č. j. 45 A 28/2015-38 ze dne 9. 11. 2016.

V návaznosti na výše uvedené Komise obecně uzavírá, že pokud se v případě žadatele o dlouhodobé vízum za účelem podnikání nepodaří ověřit, že jím deklarovaný účel pobytu bude moci být reálně vykonáván, tedy se nepodaří ověřit reálnost deklarovaného účelu pobytu a v té souvislosti i nezbytnost nepřetržité přítomnosti žadatele na území na základě dlouhodobého víza (např. proto, že dostatečně neobjasní a neprokáže konkrétní kroky, které doposud k zahájení podnikání učinil nebo je podnikání pouze ve fázi příprav nebo v takovém rozsahu, který nevyžaduje pobyt na území v režimu dlouhodobého víza), je naplněn důvod pro neudělení víza podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., neboť údajem v žádosti je mimo jiné též údaj o účelu pobytu, kterým je v daném případě podnikání žadatele jako OSVČ.

c. Posouzení situace žadatelky

Při novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza Komise vycházela ze shora uvedených skutečností a správního spisu, kdy se zabývala jak prověřením žadatelkou deklarovaného účelu pobytu na území, který žadatelka doložila výpisem z živnostenského rejstříku, tak posouzením dalších důvodů neudělení dlouhodobého víza. Komise dospěla k závěru, že je dán důvod pro neudělení dlouhodobého víza žadatelce podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.

Komise předně s odkazem na výše uvedené, a i s ohledem na námitky žadatelky podotýká, že s žadatelkou byl na zastupitelském úřadu proveden pohovor a žadatelce byl při něm ponechán dostatečný prostor pro vyjádření. Žadatelka záznam z pohovoru podepsala a nic k jeho obsahu nenamítala, též nic dalšího nedoložila, nenavrhovala doplnit ani nepřislíbila posléze doložit ke své žádosti další doklady prokazující její podnikatelský záměr na území. Byť měla žadatelka možnost dodatečně a kdykoli v průběhu řízení zaslat Ministerstvu své vyjádření, příp. další podpůrné dokumenty či podklady svědčící o její podnikatelské činnosti na území jako osoby samostatně výdělečně činné, podnikatelském záměru a dalších aktivitách směřujících k jejímu podnikání na území, kterými by mohla podpořit kladné vyřízení její žádosti o udělení dlouhodobého víza, neučinila tak.

Na základě posouzení žádosti se Komise ztotožňuje se závěrem Ministerstva a neshledává právní ani věcný důvod pro změnu původního posouzení žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání.

Komise se tak ztotožňuje se závěry Ministerstva, které považuje žadatelkou deklarovaný podnikatelský záměr, že bude pracovat jako pomocnice v domácnostech, hospodyně a uklízečka, a provádět práce pro své zákazníky dle jejich potřeby za neprokazatelný. Žadatelka svůj podnikatelský záměr prokazuje pouze výše uvedeným živnostenským listem.

Komise tedy akceptuje závěr Ministerstva, že není dán důvod pro udělení dlouhodobého víza za účelem podnikání, neboť žadatelkou deklarovaná činnost nebyla bez důvodných pochybností prokázána. Na základě dosavadních zjištění a nad rámec uvedeného tak považuje Komise podnikatelský záměr žadatelky na území za neurčitý a jeho realizaci za neprokázanou a v podstatě důkazně nepodloženou. Podle Komise tedy žadatelka neunesla důkazní břemeno ve vztahu k prokázání reálnosti jí deklarovaného účelu pobytu a nezbytnosti nepřetržité přítomnosti žadatelky na území na základě dlouhodobého víza, neboť žadatelka dostatečně neobjasnila a neprokázala konkrétní kroky, které doposud k zahájení podnikání učinila a její podnikání je stále pouze ve fázi příprav, resp. v takovém rozsahu, který nevyžaduje pobyt žadatelky na území v režimu dlouhodobého víza.

Dle názoru Komise je tak naplněn důvod pro neudělení dlouhodobého víza na základě § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.

d. K námitkám žadatelky

Komise předně k námitkám žadatelky uvádí, že je s ohledem na výše uvedené shledává jako nedůvodné, přičemž odkazuje na výše uvedené vysvětlení stran neprokazatelnosti deklarovaného účelu pobytu. Komise pak tomu doplňuje, že je jí z vlastní úřední činnosti známo, že jak Ministerstvo, tak Komise v takových případech, kdy podnikatelská činnost je v podobné fázi, jako je tomu v případě žadatelky, tedy spíše ve fázi plánování, posuzuje takové situace obdobným způsobem, jako v případě žadatelky, tedy dlouhodobé vízum není z uvedených důvodů uděleno. V případě žadatelky tedy ani nedošlo k porušení jedné ze základních zásad činnosti správních orgánů, tj. zásady legitimního očekávání vyjádřené v § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Pokud jde o nová tvrzení, které uvedla žadatelka v žádosti Komise uvádí, že dle § 180e odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. nemohou být důvodem žádosti skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl k žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo v souvislosti s odepřením vstupu na území. Stávající žádost neslouží k uvádění nových skutkových okolností rozhodných pro kladné vyřízení žádosti o udělení dlouhodobého víza. Bylo v zájmu žadatelky, aby všechny rozhodné skutečnosti uvedla a doklady doložila již v rámci řízení před

Ministerstvem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 Azs 79/2019-27 ze dne 21. 5. 2020).

Pokud jde o pochybnosti Ministerstva, že by se mohlo v případě žadatelky jednat o snahu o nelegální zaměstnávání formou zastření pracovněprávního vztahu jinou formou, Komise uvádí, že uvedené pochybnosti do jisté míry sdílí a odkazuje tedy na dané souvislosti uvedené v Informaci, nicméně tyto pochybnosti nepovažuje Komise za natolik zásadní pro daný případ, aby se jimi musela detailněji zabývat, neboť důvod pro neudělení dlouhodobého víza je dán již s ohledem na výše uvedené stran nedostatečného prokázání reálnosti žadatelkou deklarovaného účelu pobytu a nezbytnosti nepřetržité přítomnosti žadatelky na území.

e. Závěr

Ministerstvo podle názoru Komise dostatečně zjistilo stav věci, přičemž Komise neshledala, že by postupovalo v rozporu s právními předpisy nebo se základními zásadami činnosti správních orgánů či jeho dosavadní správní praxí, neboť takové pochybení ani exces ze správního spisu nevyplývá. Odůvodnění Informace obsahuje dostatečné právní i skutkové důvody, které vedly k zamítnutí žádosti o udělení dlouhodobého víza, odůvodnění žádosti pak neobsahuje relevantní skutečnosti, jež by mohly mít za následek přehodnocení Informace.

Komise pak závěrem odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Azs 229/2017-34 ze dne 21. 2. 2018, ve kterém soud mj. uvedl: „*I když se právní úprava zákona o pobytu cizinců může zdát příliš tvrdá, je nutno respektovat, že je právem každého státu regulovat příchod a pobyt cizinců na jeho území a stanovit pro jednotlivé pobytové režimy podmínky, který je cizinec povinen se podrobit.*“

Při novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza proto Komise vycházela ze shora uvedených zjištění a konstatuje, že v daném případě existují důvody pro postup podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Proto Komise žádost posoudila, jak je uvedeno v úvodu této informace.

Mgr. Karel Moravec
předseda VIII. senátu Komise

Rozdělovník:

1. RUDNYK Liliia
2. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky
3. Ministerstvo vnitra, odbor správní